'ի վերայ Գանձակեցի Յովհաննէս վարդապետի, որ յառաջագոյն 'ի փախստեան իւրում 'ի Պարսկաստան, ըմբռնեցաւ 'ի ճանապարհի և եդաւ 'ի բանտի, և բարձեալ 'ի նմանէ պատիւ Պատրիարքութեան Կոստանդնուպօլսոյ։ Բայց Երուսաղէմայն մնացեալ 'ի վերայ նորա, չարչարեաց զաղքատս, և դատապարտեաց զնոսա 'ի տուժս և 'ի տուգանս եւ ըստ ցանկութեան սրտի իւրոյ՝ եկեր եւ վատնեաց զինչս և զստացուածս եկեղեցեաց և վանօրէից, որոյ վասն դատապարտեցաւ նա 'ի պատիժ պատուհասի։

Իմացեալ զայսոսիկ Արքային, հրամայեաց բաժանել ըզՊատրիարքութիւնն Երուսաղէմի 'ի Կոստանդնուպօլսոյ· և մի եւս համարձակիլ ումեք միաւորել զայն։ Յովհաննէս վարդապետ կացեալ անդ յԱդրիանուպօլիս, էառ զերկուս հրովարտակս· զմին վասն իւրոյ Պատրիարքութեան ١١٢٩ (1717), և զմիւսն վասն Պատրիարքութեան Գրիգորի վարդապետի 'ի վերայ Երուսաղէմի ١١٣٠ (1718), և դարձաւ 'ի Կոստանդնուպօլիս։

Բայց զհրովարտակն Պատրիարքութեան Երուսաղէմի, որ մինչեւ ցայն վայր փոփոխեալ և այլայլեալ էին Տեղակալք 'ի չփոթութեան իւրեանց, ետ յղկել և նորոգել և գրեթէ վերստին ձուլել զայն· գրեալ 'ի նմա ուրոյն ուրոյն իշխանութիւն Պատրիարքին, և բովանդակ իրաւունք և սեփհականութիւնք ազգին, ըստ մոայց առաջին հրովարտակաց· և այս գործ տեւեաց բովանդակ ամ մի և ամիս ութ։ Եւ 'ի դարձին իւրում 'ի Կոստանդնուպօլիս, արար ժողով մեծ յեկեղեցւոջ Ս. Աստուածածնի, եւ ետ գրել նոցա թուղթ աղաչանաց յէջմիածին առ Աստուածատուր կաթուղիկոս Համատանցի, զի հրամանաւ իւրով առաքեսցէ զԳրիգոր եպիսկոպոս, զառաջնորդն Ս. Կարապետի գալ 'ի Կոստանդնուպօլիս վասն Պատրիարքութեան Երուսաղէմի, քանզի կասկածէին՝ թէ նա ոչ առնու յանձն գալ անդր· գրեցին առ նա և ինքեանք եւ աղաչեցին, զի մի յապաղեսցէ գալ, եւ առաքեցին զարս երեւելիս հրաւիրել զնա։

Հաճեալ յոյժ ընդ այս կաթուղիկոսին, գրեաց առ Գրիգոր եպիսկոպոս, եւ հարկեցուցիչ հրամանաւ բռնադատեաց զնա յանձն առնուլ զայն իշխանութիւն յօգուտ ազ-